

РЕШЕНИЕ

№ 976

гр. София, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11012** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/, депозирана чрез процесуалния представител срещу Решение № 20159663 от 19. 07. 2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по НАХД № 4523/2021 г. с което е отменено издадено от Зам.-председателя на КФН Наказателно постановление /НП/ № Р-10-234/ 20. 05. 2020 г. С посоченото наказателно постановление на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 86, ал. 2 във вр. с ал. 7 от ЗПФИ.

Твърди се, че оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Иска се отмяна на съдебния акт и постановяване на друг, с който наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за

основателност на жалбата.

Административен съд – София град, III касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

В хода на съдебното производство пред районния съд е установена следната фактическа обстановка:

[фирма] упражнявало дейност като инвестиционен посредник въз основа на лиценз, издаден с Решение № 1136-ИП/06. 12. 2018 г. на КФН. Съгласно вписване в Търговския регистър, като лице, чрез което пряко се упражнява контрол върху дейността на дружеството, е посочено „I. Y. M. D.“ A.S., регистрирано в Република Турция.

На 20. 02. 2019 г. инвестиционният посредник депозирал в КФН писмо вх. № РГ-03-273-9, с което уведомил надзорния орган, че възнамерява да сключи договор за осигуряване на ликвидност с лицензирани доставчици на ликвидност, както следва: S., S., S. P., L. UK и I. I. S. I., T..

На 08. 04. 2019 г. ИП депозирал в КФН писмо с вх. № РГ-03-273-19#1, с което уведомил надзорния орган, че е сключил договор с доставчик на ликвидност „I. Y. M. D.“ A.S./ [фирма]/

Със Заповед № 3-316 от 16. 09. 2019 г. на заместник-председателя на КФН, направление Инвестиционен надзор, била назначена тематична проверка. В хода на проверката от [фирма] били изискани различни документи, свързани с дейността на дружеството, представени на проверяващия екип с Констативен протокол от 18. 09. 2019г., включително Договор за доставка на цени във връзка със сделки за договор за разлики между ИП и „I. Y. M. D.“ A.S. /И. Я. М. Д. АД/ с приложение Договор за текуща сметка, в превод от турски език. като видно от изпратените от страна на инвестиционния посредник заявления до КФН, договорните отношения между жалбоподателя и турския доставчик на ликвидност са започнали на 26. 03. 2019 г., а с писмо вх. № РГ-03-273-31/20. 12. 2019 г. по описа на КФН, [фирма] е уведомило надзорната институция, че считано от 14. 11. 2019 г. е престанало да използва „I. Y. M. D.“ A.S. като доставчик на ликвидност във връзка с нарежданията на клиентите си. С искания от 21. 10. 2019 г. и 07. 01. 2020 г. били изискани допълнителни документи, като в изпълнение на същите на КФН били представени Политика за изпълнение на нареждания на ИП [фирма], както и извлечения от записи в използваните от ИП платформи за търговия, включително дневните отчети за търговия от платформата "M. 4". При анализа на данните от последната било установено, че в началото на своята дейност за периода април - май 2019 г. ИП [фирма] е насочвал нарежданията на клиенти при търговия с договори за разлика единствено към турския посредник „I. Y. M. D.“ A.S. / [фирма]/, като първата извършена въз основа на клиентско нареждане сделка била от 04. 04. 2019 г. Прието е за установено, че впоследствие същото останало място на изпълнение за голяма част от клиентските нареждания, като част от клиентите винаги са насочвани към този посредник.

От съдържанието на чл. 11, ал. 1, т. 5 от Политиката за изпълнение на нареждания,

прилагана от [фирма], се установява, че като субекти, при които се изпълнявали нареждания за сделки с договори за разлика, били посочени "И. Б. Л.-САЩ", S. B. A/S, S. и FXCM, с изрично отбелязване, че изброяването е неизчерпателно. В чл. 12, ал. 1, т. 2 на Правилата в табличен вид били включени и местата за изпълнение, на които инвестиционният посредник значително разчита при изпълнение на нарежданията на клиенти, като били посочени изброените вече контрагенти, а „I. Y. M. D.“ A.S. не фигурирало като възможно място за изпълнение в нито една точка на правилата.

Поради това на 22. 01. 2020 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-58/22. 01. 2020, с който било прието, че [фирма] като инвестиционен посредник не е включил в политиката си за изпълнение на клиентски нареждания „I. Y. M. D.“ A.S. като място за изпълнение, макар в значителна степен да е разчитало на същото, което е квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал. 2 във вр. с ал. 7 от ЗПФИ. На база така съставения АУАН било издадено НП № Р-10-234 от 20. 05. 2020 година, с което заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ е наложил на [фирма], с ЕИК[ЕИК] имуществена санкция в размер на 1 000 /хиляда/ лева на основание чл. 290, ал. 9, т. 1 от ЗПФИ за извършено нарушение на чл. 86, ал. 2 във вр. с ал. 7 от ЗПФИ.

С оспорваното решение районният съдът е приел, че дружеството е извършило административното нарушение, за което е санкционирано, но е направил извод за неспазване от страна на наказващия орган на чл. 34 от ЗАНН. Съдът е приел, че нарушението е довършено на 26. 03. 2019 г., а е станало известно на 8. 04. 20219 г., когато оспорващото дружество е депозирало в КФН писмо с вх. № РГ-03-273-19#1, с което уведомял надзорния орган, че е сключил договор с доставчик на ликвидност „I. Y. M. D.“ A.S., като именно на 8. 04. 2019 г. контролният орган е разполагал с цялата информация относно нарушението и субекта на административнонаказателната отговорност.

Въз основа на посочените мотиви районният съд е постановил обжалваното в настоящето производство решение, с което е отменил наказателното постановление. Оспорваният съдебен акт е неправилен.

Съгласно чл. 86, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/, инвестиционният посредник приема и прилага в дейността си политика за изпълнение на нарежданията на клиентите. Политиката съдържа правила за изпълнението на нарежданията, които осигуряват получаването на най-доброто изпълнение на нарежданията на клиентите в съответствие с чл. 84, ал. 1 – 3.

Разпоредбата на чл. 86, ал. 2 от ЗПФИ предвижда, че политиката по ал. 1 включва по отношение на всеки клас финансови инструменти информация за местата за изпълнение на клиентските нареждания, предимствата и недостатъците на всяко място на изпълнение /според обема, цената и разходите на изпълнение/ и за местата, на които посредникът може да постигне най-добро изпълнение. В политиката се включват най-малко местата за изпълнение, които позволяват на инвестиционния посредник да получава трайно най-добрите възможни резултати за изпълнението на нарежданията на клиентите си.

Ето защо, установяването на извършеното нарушение от страна на [фирма] е станало възможно от момента, в който е установено дали в политиката за изпълнение на нарежданията на клиентите на [фирма] дружеството „I. Y. M. D.“ A.S., регистрирано в Република Турция, е било включено като място за изпълнение на клиентски

нареждания.

Поради това касационната инстанция не споделя извода на районния съд, че АУАН е съставен извън сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН тримесечен срок започва да тече от датата на откриване на нарушителя и в случая това е 09. 01. 2020 г., когато КФН е уведомена от дружеството за актуалната политика за изпълнение на нареждания на инвестиционен посредник [фирма], която се прилага спрямо клиентите на посредника. Именно към този момент следва да се приеме, че са изяснени обстоятелствата, относими към установяване на нарушението и съответно е открит нарушителят. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че АУАН е бил съставен в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Не се споделя и изводът на районния съд, че неправилно в наказателното постановление като период на извършеното нарушение е посочен от 26. 03. 2019 г. до 14. 11. 2019 г. От събраните по делото доказателства се установява, че именно в този период е действал договорът, сключен с „I. Y. M. D.“ A.S., като през цялото време на неговото действие посоченото турско дружество не е фигурирало в Политиката за изпълнение на нарежданията на [фирма], макар над 20 % от клиентските нареждания да са били насочвани за изпълнение към това място. Поради това настоящата касационна инстанция обосновава извод, че правилно административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция в минимално установения размер от 1000 лева, съгласно 290, ал. 9, т. 1 от ЗПФИ за извършено нарушение на чл. 86, ал. 2 във вр. с ал. 7 от ЗПФИ.

Горните аргументи мотивират съда да отмени оспорваното съдебно решение, като вместо него бъде постановено друго, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 65д, ал. 4 от ЗАНН <https://web6.ciela.net/Document/LinkToDocumentReference?fromDocumentId=2138010815&dbId=9&refId=43061305> в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева за двете съдебни инстанции – в размер на 80 /осемдесет/ лева за всяка съдебна инстанция, определено на основание чл. 63в, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд - София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 20159663 от 19. 07. 2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по НАХД № 4523/2021 г.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-234 от 20. 05. 2020 г., издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.